

LOBIŲ IEŠKOTOJAI

Agnieszka Stelmach

NEFERTITĖS LOBIŲ PASLAPTIS

Versta iš:
Agnieszka Stelmazyk
TAJEMNICA KLEJNOTU NEFERTITI CZ.1 -
KRONIKI ARCHEO
Wydawnictwo Zielona Sowa, Warszawa, 2011

*Krzysiui,
mano brangiausiajam lobiui*

A. S.

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės
bibliografijos duomenų banke (NBDB).

- © Tekstas, Agnieszka Stelmazyk, 2011
- © Spalvotos iliustracijos, Jacek Pasternak, 2011
- © Viršelis ir juodai baltos iliustracijos, Marius Zavadskis, 2016
- Pirmą kartą lenkų kalba 2011 m. pavadinimu
Tajemnica klejnotu Nefertiti cz.1 - Kroniki Archeo
išleido *Wydawnictwo Zielona Sowa*, Varšuva, Lenkija.
- Išleista susitarus su *Wydawnictwo Zielona Sowa*.
- © Vertimas į lietuvių kalbą, Kazys Uscila, 2016
- © Leidykla „Nieko rimto“, 2017

ISBN 978-609-441-420-6

LOBIŲ IEŠKOTOJAI

Agnieszka Stelmazyk

NEFERTITĖS LOBIŲ PASLAPTIS

Iš lenkų kalbos vertė
Kazys Uscila

Iliustravo Jacek Pasternak
ir Marius Zavadskis

Vilnius
2017

I SKYRIUS

DYKUMOS SMĖLYNŲ VIDURY

– Jau laikas! – davė ženklą Achmedas. Jo juodos akys grėsmingai žybtelėjo kruvinuose laužo, prie kurio sėdėjo keli į beduinus¹ panašūs vyrai, šviesos atspindžiuose.

Buvo tamsi, šalta naktis. Aplink kapinyną plytėjo dykuma – tyli ir kraupi.

– Atminkite, kol kas imame tik sarkofagą, – pasakė Achmedas. – Niekas nedrįskite liesti kitų brangenybių! – išpėjo ir iškalbingai uždėjo ranką ant aštraus durklo rankenos.

– Viso kito ateisime vėliau.

– Achmedai, o jei kas ras kapą ir nušluos viską mums iš panosės? – apdairiai paklausė Ali.

– Būk ramus, pasirūpinsiu, kad čia niekas nesišlaistytų, – atsakė Achmedas su ironiška šypsenėle. – Prie darbo! Nes tuščiai plepant praeis visa naktis. Mūsų pirkejas jau laukia! *Jalla!* Eime!

Visi vyrai nuo gęstančio laužo užsidegė po deglą. Tada rūpestingai užbėrė žarijas smėliu.

Achmedas ir Ali atidengė užmaskuotą įėjimą į giliai uoloje iškirstą kapą. Pasirodė laiptų pakopos ir po akimirkos visi nusileido į požeminį tunelį.

Kol jie vėl pasirodė, praėjo gera valanda. Bet grįžo jau ne tuščiomis.

Ant pečių jie nešė sunkų, gryno aukso sarkofagą...

---

¹ Beduinai – dykumų klajokliai, dažniausiai arabai (čia ir toliau – vertėjo past.).

Sarkofagas – prabangus karstas iš akmens, metalo, į kurį būdavo dedama medinė dėžė su mirusiojo mumija. Sarkofaguose buvo laidojami tik labai turtingi egiptiečiai.

– Greičiau! Greičiau! – ragino Achmedas, eidamas pirmas su deglu rankoje. – Judu likite saugoti! – parodė į du ginkluotus draugus. – Bet jeigu jums į galvą šaus kokia kvaila mintis, – reikšmingai nužvelgė vyrus, – prisiekiu, jūsų kaulus pasiglemš dykuma! – pagrasino jis.

Sargai nuolankiai linktelėjo galvas.

– Tuoj grįšime, – pasakė Achmedas.

Jis apsisuko ir po akimirkos kartu su būreliu, nešančiu auksinį sarkofagą, dingo dykumos tamsoje...

II SKYRIUS

SENSACINGAS ATRADIMAS

Vos prašvitus panelė Ofelija Lyčko atbėgo į Anės kambarį ir ryžtingu judesiu pakėlė ritinines užuolaidas.

– Laikas keltis, pusryčiai seniai ant stalo! Brangioji, turbūt nenori pavėluoti į mokyklą? – pažadino mergaitę energingas auklės balsas.

„O kodėl gi ne?“ – pamanė Anė vaidingai, bet nutarė nesakyti to balsu, kad nesukeltų Ofelijos, jau visą savaitę vienvaldžiai karaliaujančios Ostrovskių namuose, pikto bambėjimo. Visada, kai Anės tėvai kur nors išvažiuodavo, būtent ši smulki, nepaprastai energinga šviesiaplaukė tvarkė namus ir prižiūrėjo vaikus, tikrino, ar švarios jų ausys ir ar paruošė pamokas. Ir šį kartą viskas buvo tiksliai taip pat: vis tos ausys ir pamokos.

– Pažvelk į dangų ir pasakyk, kokių šiandien matai debesų! – paliepė Ofelija. Neseniai ji tikrino, kaip Anė suprato su klimatu ir orais susijusius dalykus. Tad iš to ir kilo tas keistas klausimas.

Anė tikrai neturėjo noro nuo pat ryto užsiiminti debesologija. Ji puoselėjo viltis, kad po poros dienų grįš tėvai, kurie Paryžiuje dalyvavo mokslinėje konferencijoje, ir tie rytmetiniai kankinimai pagaliau baigsis.

– Pažiūrėk atidžiai ir pasakyk, ar matai lietaus kamuolinių, kamuolinių, plunksninių ar gal sluoksninių debesų? – lyg ir pasakinėdama dar kartą paklausė panelė Ofelija.

– Nulinių! – atsakė Anė negalvodama, žvilgtelėjusi į giedrą, mėlyną dangų.

– Še tau! – prunkštelėjo ir kartu gūžtelėjo pečiais Ofelija.

Ji dar kažin ką pabambėjo po nosimi ir išėjo į virtuvę.

Anė pradėjo rengtis. Jos kambaryje amžinai viešpatavo netvarka, tad paprastai kildavo problemų, kai reikėdavo atrasti vienodas puskojines. Pirmiausia pasižiūrėjo, ar jos kartais

nekabo ant prie lango stovinčio tapymo stovo. Ten jų nebuvo. Tada apžvelgė stalelį, ant kurio gulėjo paletė, dažų tūbelės ir teptukai. Bet nei ten, nei po pluoštu išmėtytų lapų nerado to, ko ieškojo. Visas kambarys atrodė kaip didelės dailininko dirbtuvės. Anė, nors ir buvo žavi būtybė, nebuvo pati tvarkingiausia ir savo darbus palikdavo, kur papuolė. Manė, jei ji tapo kiekvieną laisvą valandėlę, kam turėtų slėpti tai, kas turi būti po ranka?

Kai galų gale tinkamos puskojinės atsidūrė ant tinkamų pėdų, Anė nusileido žemyn pusryčių.

Prie stalo sėdėjo jos vyresnysis brolis Bartekas ir skaitė laikraštį.

– Sveika, zirzekle! – linksmi pasisveikino su seserimi. Priešingai negu Anė, jis tiesiog tryško gera nuotaika.

– Nevadink manęs zirzekle! – supyko Anė. – Jau nesu maža mergytė!

– Ak, atsiprašau, panele! Užmiršau, kad tau jau sukako aštuoneri! – Bartekas pakilo nuo stalo ir žemai, riteriškai nusilenkė. Paskui įpylė seseriai į dubenėlį pieno ir įbėrė saują jos mėgstamų dribsnių.

– Ką tik perskaičiau kai ką labai įdomaus, – pakeitė jis temą ir bakstelėjo pirštu į laikraštį. – Įdomu, ar tėvai apie tai žino, – sumurmėjo jis.

– Ką? – susidomėjo Anė.

– Egipte atrastas naujas kapas! – pasakė jis jaudindamasis. – Paklausyk, paskaitysiu tau.

ŽINIOS IŠ PASAULIO

Sensacingas atradimas Egipte!

Kaip praneša mūsų korespondentė Artemida Nayar iš Kairo, Amarnos senovinio nekropolio teritorijoje atrasta nauja, anksčiau nežinoma kapavietė. Primename, kad Amarna – tai dabartinis senovinio Achetatono miesto, esančio Vidurio Egipte, pavadinimas.

Šį miestą pastatydino XVIII dinastijos faraonas Amenhotepas IV.

Amenhotepas IV, labiau žinomas kaip Echnatonas, taip pat vadinamas faraonu eretiku, nes įvykdė didelį religinį perversmą. Jis įsakė savo tautai garbinti tik vieną dievą – Atoną, kurį simbolizavo saulės diskas. Tuo pačiu jis nustūmė į šešėlį daug kitų dievų. Šiuo poelgiu jis nuteikė prieš save galingus Amono žynius.

Echnatonas įsakė pastatyti savo saulės dievui naują sostinę Achetatoną („Atono horizontą“). Miestas iškilo vos per kelerius metus. Jis buvo išsidėstęs ant dešiniojo Nilo kranto, kalvų apjuostoje dykumos

lygumoje. Faraonas paliko Tėbus ir su šeima ir dvaru persikėlė į Achetatoną.

Achetatonas – miestas („Atono horizontas“), pastatytas apie 1350 m. prieš mūsų erą faraono Echnatono įsakymu. Jis iškilo kalvų apjuostame dykame, nelabai derlingame slėnyje. Dabartinis pavadinimas Amarna kilęs iš beduinių genties Beni Amran, kuri šioje teritorijoje gyveno XVIII a., pavadinimo. Būtent tada atsirado pirmieji Achetatono žemėlapiai, kuriuos sudarė su Napoleono Bonaparto armija atvykę kartografai.

Praėjus keleriems metams po Echnatono ir jo garsiosios žmonos Nefertitės mirties egiptiečiai grįžo prie senųjų tikėjimų, o Tėbai atgavo religinės sostinės statusą. Achetatonas ištuštėjo. Netrukus faraono eretiko įpėdiniai iš saulės miesto nė akmens ant akmens nepaliko.

Dabar ten jau nėra puošnių rūmų ir šventyklų. Vien dykumos smėlis apdainuoja jo galią ir nesuskaičiuojamus turtus.

Su saulės sutuoktinių pora susiję daug mįslių ir paslapčių. Iki šiol neatrasta garsiosios Nefertitės kapavietė. Nežinoma, kur galėtų ilsėtis jos žemiškieji palaikai, nors egzistuoja kelios hipotezės. Gal šią mįslę padės įminti naujusias atradimas. Viskas byloja apie tai, kad prieš kelias dienas atrasta kapavietė, kol kas pažymėta kaip X, priklausė kam nors iš karališkosios šeimos. Ji yra netoli Echnatono karališkojo kapo.

Deja, kapavietėje nerasta nei sarkofago, nei lobių. Ko gero, ji buvo apiplėšta dar senovėje. Vis dėlto į vietą atvykęs Egipto senovės aukščiausiosios tarybos generalinis sekretorius, egiptologas dr. Zahi Havasas¹ mano, kad brangenybes iš

kapavietės galėjo pagrobti šių laikų plėšikai, ir padarė tai visai neseniai.

Jeigu atsitiko būtent taip, tuomet kyla klausimas, kur dabar atsidūrė vertingieji artefaktai? Taip pat lieka neišspręsta problema, kas buvo palaidotas šiame kape. Ant sienų rasta išraižytų kartušų, bet jo vardas visiškai ištrintas.

Šį nepaprastą radinį tirs sudarytas įžymių specialistų štabas. Dr. Zahi Havasas pabrėžia, kad visi pagrobti neįkainojami daiktai turi patekti į Kairo muziejų, ten, kur yra jų vieta. Vis dėlto, jeigu jie parduoti juodojoje rinkoje meno kolekcininkams, atgauti galbūt jų nepavyks niekada. Mokslui tai būtų ištis neatlygintinas praradimas.

Turėkime vilčių, kad viskas netrukus paaiškės. Apie tai jus nedelsdami informuosime.

Kartušas – ovalinis įrėmintas skydelis, kuriame buvo įrašomas faraono vardas.

¹ Zahi Hawass.

Bartekas baigė skaityti.

– Tu manai, kad tame kape iš tikrųjų buvo kokių lobių? – susidomėjusi paklausė Anė.

– Kas juos žino, – filosofiskai atsakė brolis.

– Jeigu ten būtume, tikrai įmintume tą mįslę, – nedvejojama pareiškė mergaitė. – Kaip tada, kai iš muziejaus dingo paveikslas arba kai ponas Valentas rado lauke šukių ir visiškai nežinojo, ką su jomis daryti.

– Bet mes nesame Egipte! Esame čia, Karališkojoje Zalesėje, o mūsų tėvai – Paryžiuje, – su apgailėstaviu atsiduso Bartekas.

Jis sulankstė laikraštį ir pakilo nuo stalo.

– Na, iki, zirzekle! – tarė seseriai atsisveikindamas. – Turiu išeiti anksčiau, prieš pamokas dar užsuksiu į baseiną, – ištarė, ir bematant jo pėdos ataušo.

„Vyresniam broliui gerai, – pamanė Anė su pavydu. – Gali pats vienas vaikščioti į baseiną, priklauso Riterių brolijai ir su kitais berniukais riteriais dalyvauja dvikovose.“

– Aš irgi norėčiau būti dvylikos metų! Galų gale būčiau laisva! – sumurmėjo maištaudama.

Tą pat akimirką ant virtuvės slenksčio pasirodė panelė Lyčko.

– Ane, turime eiti! Pagaliau baik tuos pusryčius, pavėluosime! Laikas dėl mūsų nesustos! – ir rūsčiu veidu parodė į laikrodį.

Anė greitai nurijo paskutinį šaukštą dribsnių ir burbtelėjo po nosimi:

– Ir būk čia, žmogau, laisvas!

III SKYRIUS

PASLAPTINGAS PALIKIMAS

Žavingame Pietų Anglijos Berkšyro grafystės Niuberio miestelyje, nuostabioje Haiklerio pilyje, ledi Ginevra Karnarvon mažais gurkšneliais mėgavosi popietės arbata. Prieš ją ant apvalaus stalo gulėjo storas, oda aptaisytas albumas. Jis gal buvo labai senas, nes auksuoti papuošimai kai kuriose vietose buvo nusitrynę. Ledi Ginevra labai mėgo jį vartyti. Viduje buvo kruopščiai suklijuotos jos garsiojo protėvio – penktojo lordo Džordžo Karnarvono² – nuotraukos.

² George Carnarvon.

* Howard Carter.

Artefaktas – žmogaus sukurtas arba naudotas daiktas, rastas archeologinių kasinėjimų metu.

Džordžas Edvardas Stenhoupas Molino Herbertas penktasis lordas Karnarvonas gimė 1866 metų birželio 26 d. Jis garsėjo tuo, kad mėgo mašinas ir greitą važiavimą. Šis pomėgis tapo grėsmingo eismo įvykio, į kurį jis pateko 1901 metais, priežastimi. Tada jis per stebuklą išvengė mirties, bet taip niekada ir neatgavo visų jėgų. Dažnai sirgdavo plaučių ligomis, todėl gydytojas rekomendavo jam dėl sveikatos vykti į Egiptą. Šiltas ir sausas oras turėjo padėti lordui atgauti sveikatą. Jam didžiulį įspūdį padarė faraonų valstybės senoviniai paminklai, kurie įkvėpė jo naują aistrą – egiptiečių senienų kolekcionavimą. Jis tapo archeologu mėgėju. Atliko archeologinių kasinėjimų. Deja, jam stigo būtinų žinių ir patirties. Tad įdarbino kitą anglą, Hovardą Karterį*. Netrukus jiedu kartu pradėjo kasinėti Karalių slėnį ir padarė nepaprastą atradimą – surado Tutanchamono kapą. Karnarvonas mirė 1923 metų balandžio 5 d.

TURINYS

- I SKYRIUS Dykumos smėlynų vidury 5
- II SKYRIUS Sensacingas atradimas 7
- III SKYRIUS Paslaptingas palikimas 13
- IV SKYRIUS Pakvipo nuotykiu 22
- V SKYRIUS Romantiškasis garbintojas 29
- VI SKYRIUS Kresida Finč 35
- VII SKYRIUS Pirmas rytas Egipte 37
- VIII SKYRIUS Legendos pėdsakas 46
- IX SKYRIUS Sfinkso šešėlyje 56
- X SKYRIUS Slaptas pasitarimas 61
- XI SKYRIUS Reikalai komplikuojasi 66
- XII SKYRIUS Kresidos Finč paslaptis 70
- XIII SKYRIUS Šventasis Gralis 75
- XIV SKYRIUS Fotosesija 83
- XV SKYRIUS Kažkur Nilo upėje 91
- XVI SKYRIUS Kresidos Finč žinia 94
- XVII SKYRIUS Stebinantis radinys 98
- XVIII SKYRIUS Iššifruota informacija 106

XIX	SKYRIUS	Deivės ašaros	115
XX	SKYRIUS	Tvanas	119
XXI	SKYRIUS	Granitiniai vartai	122
XXII	SKYRIUS	O vis dėlto pavėluota?	124
XXIII	SKYRIUS	Žaidimas iš gyvenimo	144
XXIV	SKYRIUS	Pagrobimas	150
XXV	SKYRIUS	Susitikimas su kunigaikščiu	157
XXVI	SKYRIUS	Apyrankė	164
XXVII	SKYRIUS	Kaliniai	166
XXVIII	SKYRIUS	Baisinga pamėklė	170
XXIX	SKYRIUS	Slibino ėjimas	174
XXX	SKYRIUS	Netikėtas radinys	180
XXXI	SKYRIUS	Vėl pabėgimas	186
XXXII	SKYRIUS	<i>Super</i> Ofelija	197
XXXIII	SKYRIUS	Staigmena	201

„Lobių ieškotojai. Nefertitės lobio paslaptis“ – pirmoji lenkų rašytojos Agnieszkos Stelmaszyk knyga apie Anės ir Barteko bei jų bičiulių Džimo, Martino ir Merės Džeinės kelionių nuotykius. Tai kvapą gniaužiančių įvykių ir paslapčių kupinas pasakojimas, supažindinantis skaitytojus su Egipto istorija ir legendomis. Sumanusis ištikimų draugų penketukas ryžtasi surasti Nefertitės lobį, tačiau šis sumanymas neapsieina be daugybės pokštų, netikėtumų, pavojų ir neužmirštamų įvykių.

Redaktorė **Ingrida Daračienė**
Korektorė **Rūta Malūkaitė**
Maketavo **Miglė Dilytė**
Tiražas 2000 egz.
Išleido leidykla „Niekorimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

*Ūmai Bartekas pajuto, kad kažką užkliudė irklu.
– Stop! Vandenyje iš tikrųjų kažkas yra! – sušuko.
Besidaužančia širdimi apšvietė tą vietą.
– Kokia čia pabaisa? – Merė Džeinė buvo labai
drąsi mergaitė, bet tai, ką išvydo, visiškai išmušė ją iš
pusiausvyros.*

Sumaniesiems archeologų vaikams Anei ir Bartekui Ostrovskiams nėra nieko įdomesnio už istorinių mįslių gvildenimą. Kietu riešutėliu Ostrovskių šeimai tampa Egipte plėšikų nusiaubta kapavietė X ir slaptas Nefertitės lobis. Paslapčiomis ieškoti valdovės brangenybių vaikams padeda ištikimi draugai – neklaužados dvyniai Džimas ir Martinas bei jų gudrioji sesuo Merė Džeinė, tačiau bičiulių kelyje gausu pavojų. Ar pavyks vaikams pasiekti tikslą, kai ant kulnų lipa pavojingi lobių plėšikai?

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-420-6

9 786094 414206